

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vasi? — Ívamáli?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meirkostnað fyri lýsaran.

Aftaná ráðstevnuna um arbeiðs-

umhvørvið í Fiskidnaðinum:

— Vit fara ríkari aftur til arbeiðis

— *siga flakavinnurnar,
sum vóru við á ráðstevnuni
í Norðurlandahúsinum í
í vikuni*

— Hetta var ein sera væl-
eydnað ráðstevna, og vit
fara ríkari aftur til ar-
beiðis.

Soleiðis siga fleiri flaka-
vinnur, sum vit tosaðu
við aftaná ráðstevnuna
um arbeiðsumhvørvið í
fiskidnaðinum. Tær fimm
flakavinnurnar eru av
Eiði, úr Skopun, av Glyv-
um, úr Klaksvík og úr
Vági.

Allar eru tær fegnar um,
at høvi var hjá júst teim-
um at vera við á hesi sera
fjølbroyttu ráðstevnu,
sum snúði seg um teirra
egna arbeiðsumhvørvið í
fiskidnaðinum. Illgrunan
um at alt ikki er, sum tað
eigur ella kann vera á
fiskavirkjunum kring-
landið, tá talan er um ar-
beiðsumhvørvið, fingur
tær eisini váttaðan á
stevnuni. Her vóru so ikki
bert fyrihaldarar úr
øðrum londum, men eisini
fólk, ið starvast í fiski-
dnaðinum sum tiskil
kundu siga frá sínum
royndum.

Tær fimm kvinnurnar,
ein teirra tó ikki longur
flakavinnur, men starvast
í fakkellagnum hjá flaka-
vinnunum í Vági, haldar,
at tað hevur stóran týd-
ning at vera við á slikari
ráðstevnu: Her fær ein
nógvt at vita um eins egna
arbeiðspláss sum ein
antin ikki visti framman-
undan ella bert hevði var-
hugan av, og ein fekk
nógvt at vita um umstøð-

urnar hjá fólki, ið arbeiða í
hesi somu vinnu í hinum
norðurlondum.

Allar eru tær samdar
um, at tað er gott, at vit
hava fingið trygdar- og
álitisumboð á virkjum,
ti henda skipanin hevur
verið til at betra um ar-
beiðsviðurskiptini. Eisini
er henda skipan eitt sera
týðandi lið millum starvs-
fólkið og leiðsluna, sum
við slikari skipan betri
kunnu tosa saman um
felags mál. Tær eru eisini
fegnar um, at so nógvir
virkisleiðarar og umboð
fyri fiskavirkini hava
verið við á stevnuni, ti
eins umráðandi tað er fyri
arbeiðsfólkið at fáa kunn-
leika um arbeiðsumhvørvið,
ið ikki minni týðning
hevur hetta fyri leiðsluna.

Men tað skilt so eisini
á teimum fimm kvinnunum,
at tað framvegis er
rættiliga ymiskt frá virki
til virki, hvat arbeiðs-
umhvørvinum viðvikur.
Hetta kemst ikki minst av
ti, at meðan summi virki
enn siggja eins út og tey
gjördu fyri nógvum árum
siani, so eru onnur virki
útbýgd og nútímansgjørð
og har er so í størri ella
minni mun tikið hædd fyri
arbeiðsumhvørvinum.

Gudrun Kristiansen
umboðið fakkellagið hjá
flakavinnunum í Vági,
Fjallbrúður, á ráðstevnu-
ni. Hon hevur fyrr ar-
beitt nógvt ár á Polarfrost,
men mátti gevast vegna

sjúku. Hon greiðir frá, at
hon fekk rætt og slætt for-
boð frá lækna at arbeiða
meira, ti heilsan hevði
tikið skaða. Gjóstur og
kuld var orsøkin til at
hon fekk gø, bronkitis og
bruna í pannuholurnar.

— Eg haldi at nógvt er
broytt til tað betra síðani
eg arbeiði á flakavirki,
og tað er at fegntast um.
Men enn er ikki rokkið á
mál, so vit eiga at arbeiða
viðari við hesum so
álvarsomu spurningum,
sigur hon.

Hon visir á, at nógvt er
broytt síni fyrstu flaka-
virkini komu, ti tá fór
mesta av arbeiðinum fram
í einum og sama rúmi.
Hetta var ikki gott, men í
dag er hetta so broytt.

Herdís Festirstein ar-
beiðir á Norðis. Hon sigur,
at tað eru hendar stórar
broytingar á flakavirkini
um á Eiði. Virkið varð út-
býgt nú herfyri, men
undan var mest alt arbeiði
gjørt í sama rúmi.

— Nú er reinskeringin
fyri seg, pakkilínjan
somuleiðis og sama við
plátufrystarunum. Hetta
merkir so, at umstøðurnar
hjá okkum flakavinnum
eru nógvt betri, sigur
Herdís.

Sunneva Djurhuus ar-
beiðir á Klaksvíkar Roykivirki.
Hon heldur, at
stórar broytingar eru
farnar fram í fiskidnað-
inum seinastu árinu og eru
hesar broytingar eisini ar-
beiðsfólkinum til fyrir-
muns.

— Vit kendu okkum ikki
frægari enn hønurnar í
Rituvík, tá vit arbeiðdu á
gamla virkinum. Har fór
øll framleiðslan fram í

eina og sama høli. Nú síð-
ani vit hava fingið eitt
nýtt virki, kennist tað
sum sonn kollvelting.

Eitt, sum vakti stóran
áhuga millum flakavinn-
urnar á ráðstevnuni var
spurningurin um tað út-
lendingar kalla
»jobrotation«, tað at
skifta arbeiði á flaka-
virkinum.

Hóast hetta nærur er
ókent her heima hjá okk-
um, har eina og sama
flakavinnan dag um dag
ger eina og sama arbeiði,
so tykjust allar flaka-
vinnurnar ganga inn
fyri, at hetta verður
broytt samsvarandi
royndum i okkara

grannaiondum.

— Vit fingur at vita, at
tað gagnar øllum partum,
at vit ikki alla tíðina gera
sama arbeiði á virkinum,
sigur Jonny Johannesen,
sum arbeiðir á Sóláris í
Skopun.

— Tað visir seg, at skót-
leikin minskar nakað í eina
tíð aftaná fólk skifta ar-
beiði, men so kemur fram-
leiðslan aftur á sama støði
og tá er so fyriminurin, at
flakavinnurnar kenna
seg nógvt betur, tær kenna
arbeiði minni stressandi
og monotont og hetta hevur
so við sær færri sjúkra-
dagar, sigur hon.

Samanumtikið so fingur
hesar fimm núverandi og

fyrirverandi flakavinnur-
nar nógvt burtur úr ráð-
stevnuni og vón teirra er,
at okkara egna fakkellag
eisini geva flakafólki høvi
at hoyra fyrihaldarar o.l.,
sum snúgva seg um teirra
egna arbeiðspláss.

jan

Konteynarar
til sølu

NORD-TRANS
Tlf. 56269

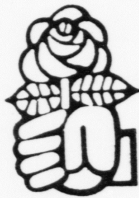
Óli í Áarstovu

Teir eru so fornir í bý-
raðnum.

Nú stríði stendur
um at skaffa smiðir
at gera Berjabrekku
lidna, hugsar býráðið
meira um bakariút-
sølu.

Er hetta ikki at
rætta bakara fyri
smið?

Ungdómur í Norðuroygggjum

Fundur til stovnan av
**Ungmannafelag Javnaðarflokksins
í Norðuroygggjum**
verður í Kappróðrarneystinum
mánakvöldið 28.9., kl. 20.

Fyrireikararnir